

NUMMER 9	1. MAJ 1935	84. AARGANG
----------	-------------	-------------

ALT, hvad ædlest Mod betvinger,
hvert et Skønheds Blomsterflor,
alt, hvad fint for Hjertet ringer,
alt, hvad stort og mægtigt klinger,
finder Form i Navnet MOR.

Edin Holme.

EN HYLDEST TIL MØDRENE.

Af Præsident *Heber J. Grant.*

Jeg fryder mig over det bemærkelsesværdige Møde, som her er blevet afholdt af vore Kirkes trofaste og ihærdige Sostre og Modre. Det traf sig tilfældigvis, at jeg til Morgen fik fat i en Bog og læste et Stykke, som var en Hyldest til Modrene — til din Moder og til enhver fin Sidste Dages Hel- liges Moder:

»Det kærligste Ord i Sprogenes Sprog er dette Ord — Moder. Der er i hvert Bogstav af dette Ord en Rigdom af Musik saa guddommelig, at hele Verden yder Hyldest til Modrene, som den hædrer.«

Nancy Hanks — Lincolns Moder; Frances Willard og Jane Addams — de moderloses Moder; Dronning Victoria — Moder til en Nations Modre.

Hvem du end er, og hvorledes din Lod end har været i Livet, saa synes der dog at være en Dag, som er saa herlig og vidunderlig for dig, om du blot vil lade Tanker, Hjertet, ja hele din Person gaa tilbage til Mindet om din Moder.

Den mest vidunderlige Begivenhed i Verdens Historie var, da den første Kvinde blev — en Moder. Det menneskelige Liv er blevet en vidunderlig Ting, fordi Verden har haft dens Modre.

Ingen anden Kirke har nogensinde hædret Modrene som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, idet den med Joseph Smith som Redskab oprettede den kvindelige Hjelpeforening.

De største Mænd i ethvert Land og i enhver By er de Mænd, som har ydet den største Hyldest til Moderkaldet. Ingen har nogensinde overgaaet eller vil nogensinde overgaa den Fuldendelse, som kommer til en Kvinde, naar hun bliver Moder. Hvornaar skrev du sidst til din Moder? Hvis hun har forladt dig, hvor ofte tænker du paa hende? Forstaar du, at alt, hvad du er, og alt, hvad du haaber paa at blive, begyndte, da din Moder i Aarevis med Liv og Sjæl vaaged over dig, bemærkede hvert et Aandedrag og af Stolthed og Kærlighed til dig svøbte dig i sin Uselviskhed og Opofrelse.

»Din Lykkes Maal er afhængig af den Ære, du viser din Moder og Modernavnet, jo mere du ærer og hylder din Moder, des større vil din Sukces blive.«

Jeg staar her som en af disse, for hvem Moder har været alt. Hun var baade Moder og Fader for mig, hun satte et Eksempel paa Ærlighed, Retskaffenhed, Hengivenhed og Kærlighed. Jeg staar her i Dag som Præsident for denne

Kirke, fordi jeg har fulgt det Raad, den Vejledning og det brændende Vidnesbyrd om Guddommeligheden af Guds Arbejde, som er givet til mig af min Moder. — (Juni Konferencen 1934.)

TIL MODER PAA MODERSDAG.

Mel.: Nu titter til hinanden

I Dag saa mange Tanker mod Barndomshjemmet gaar,
i Kærlighed til dig, min kære Moder;
du, som har elsket mig fra min Barndoms lyse Vaar,
og ofret til mig af Livets Goder.

Du kære, gode Moder, med kærligt trofast Sind
har Livets tunge Byrde for mig baaret.
Dengang du tog i Favn mig og kysset omt min Kind,
du evigt til din jo har mig kaaret.

Hav Tak, at du fortalte om Herrens Kærlighed
med milde Ord, som det jeg kunde fatte,
om Jesus Krist, som skænker i Livet Trøst og Fred,
og senere jeg lærte det at skatte.

Du folded mine Hænder ved Aftenstund i Bon,
og hjalp mig Ord i barnlig Tro fremsige,
saa nu jeg daglig kommer til Naadens Gud i Lon
og vandrer mod Himlens lyse Rige.

O, kære, gode Moder, mit Hjertes Tak modtag,
hvor godt jeg kan dit milde Aasyn skue.
Jeg kommer til dig hjem for med Blomster i Dag
at smykke din egen lille Stue.

Gud sign dig, kære Moder, Gud sign mit Barndomshjem,
gid for mig aldrig det maa blive fremmed,
o, giv mig, gode Gud, naar mit Livskald helt naar frem,
at bytte mit Hjem med Himmelhjemmet.

William Ørum Pedersen.

EN MODERS MISSION.

Hvem iblandt os kan ved nøjere Overvejelse bedømme, hvis Pligter er de vanskeligste at opfylde, hvis Arbejde og Anstrengelse tilvejebringer det meste Gode i denne Verden, i hvilken vi nu befinder os — Mandens eller Kvindens? Iblandt Verdens Folk er Kvindens Arbejde og Virksomhed i Reglen meget undervurderet; det, hun udfører for Menneskenes Forædling og Fremadskriden, sætter man kun liden Pris paa. Det forholder sig ikke saaledes blandt Guds Folk. Det er sandt, at naar vi overvejer de vidtomfattende Foretagender, om hvilke vi læser i henrundne Generationers Historie, de store Bedrifter, som er blevne udforte, de store Sejre, der blev vundne af mægtige Krigshære, og de mange Erobringere, der er gjorte paa Grund af Heltes Tapperhed, da er Manden altid den, som har modtaget Æren derfor, selv om Kvinden har været Drivfjederen, der foraarsagede, at disse Ting blev udforte. Hvis vi i Forbindelse hermed retter vore spejdende Blikke paa de storartede Forretningsforetagender, som er i Virksomhed i de forskellige Verdensdele, saa finder vi i de allerfleste Tilfælde, endog nu i vor egen Tid, at en Mands Navn er i Spidsen derfor. Dette er ogsaa i sin Orden; Kvinden blev skabt til at udføre en anden Mission, og Herrens Mening var ikke, at hun skulde afhænde sine Velsignelser ved at bortbytte sin Stilling med den, som Manden blev bestemt til at beklæde.

Dersom vi søger efter Aarsagen til Mandens Lykke, Ophavet og Bevæggrunden til hans Mod og Tapperhed, vil vi uden Tvivl finde, at det hidrorer fra en om og ædel Moders Sjæl, hvorfra saadanne Lærdomme og Formaninger udsprang, der forædlede Sonnens Hjerte og uddannede ham til det, han blev. Det er en vitterlig Kendsgerning, at Verdens store Mænd i de allerfleste Tilfælde tilskriver Moderen Æren for deres Storhed, idet de henviser til den omhyggelige Opdragelse, hun gav dem i deres spæde Barndomsaar, i Hjemmets trygge og fredelige Havn. Kvindens Mission som Moder er af stor Betydning blandt alle Folkeslag; paa hendes Karakter beror Nationers fremtidige Sikkerhed, og intet Folk, hvis Modre er af ringe Værd, kan tiltage og trives i Magt og Indflydelse. De Sidste Dages Hellige skatter Værdien af en god Moder mere end noget andet religiøst Samfund paa Jorden; det tilhører deres Religionslære. Betragt en Moder i sit Hjem, een, som forstaar Storheden eller Ansvar, hun har, ved at skotte de Planter, Gud har givet hende i sin Varetægt; ser hvor hun sysler omkring dem, hvorledes hun iagttager

alle deres Bevægelser og rydder alt af Vejen, som kunde gøre dem Skade paa Liv eller Lemmer. Hor, hvor kærlighedsfuldt hun tilretteviser dem, som paa mindste Maade foraarsager Sorg eller Mishag. Derigennem indprenter hun i deres Sind dette store Bud: »Elsk din Næste som dig selv.« Se, hvor opofrende hun er, naar Sygdom trænger sig ind i Hjemmet blandt disse Smaa; med største Beredvillighed fornægter hun sig Sovn, Adspredelser og alt, og for at opfylde deres mindste Ønsker anstrenger hun sig til det Yderste. Naar de atter kommer sig, ser vi Glædens Straaler lyse i hendes Ansigt, og naar hun i sin Ensomhed bojer sine Knæ ved Barnealteret, synes vi at høre de Taknemlighedsytringer, som strømmer over hendes Læber til den algode Fader, for den Styrke, han gav hende under disse Provelsens Dage. Hun føler sig rigelig belønnet, naar hun ser, at den Omsorg, hun skænkede dem, har indvirket paa deres Humor og fremskyndet deres Helbred.

Moderensaarvaagne Øje følger baade Sonnen og Datteren Aar efter Aar, og hendes Bøn gælder altid deres Vel. Naar hun ser dem snuble eller forvilde sig paa forbudne Stier, da er hun altid villig til at kalde dem til Eftertanke og formane dem paa en Maade, som kun en Moder kan, og med et Eftertryk, som ingen andre Formaninger nogensinde har gjort eller kan gøre. Hvem kan forglemme de velmente Raad, som er kommet fra et kærlighedsfuldt Moder-Hjerte? Findes der nogle, som har forladt Forældrehjemmet, hvor de har modtaget saa mange Beviser paa sand Kærlighed, uden at de gjorde det Forsæt, at de i deres praktiske Liv vilde drage Nytte af alle disse Formaninger? Blandt dem, som har fattet saadanne Beslutninger og gjort dem til deres Leveregler, finder vi almindeligvis Verdens bedste Mænd, der er villige til at give de retmæssige Personer Æren for deres Fremgang og Lykke, ved at de foregik dem med et godt Eksempel og med gode Raad og Formaninger.

En Moders Mission er ikke indskrænket til det ovenanførte; der er meget mere, som fordres af hende, og som hun med Glæde forsøger at udføre, hvis hun tilfulde forstaar sin Kaldelse. Det er hendes Pligt at lære sine Dotre at afholde sig fra Synd og ikke overtræde Guds aabenbarede Lov i Ungdommens Aar, at blive en tro Hustru og paalidelig Medhjælper for sin fremtidige Ægtemand samt en eksemplarisk og kærlighedsfuld Moder, naar denne lykkelige Tidsperiode omsider indtræder. Gud sagde i Begyndelsen: »Det er ikke godt, at Mennesket er ene, jeg vil gøre ham en Hjælp, som skal være hos ham.« Kvinden blev skabt og blev tilsagt at være en Hjælp for Manden. En Lov — Formerelsens Lov blev dem

givet, at de skulde være frugtbare og mangfoldige og opfylde Jorden. Manden kan ikke opnaa en fuldkommen Ophøjelse i Guds celestiale Rige uden Kvinden, ejheller kan Kvinden uden Manden; dette lærer vi i den hellige Skrift. Kvinden er den mest omhjertede af de to, og derfor er, formedelst uundgaaelige Omstændigheder, det Ansvar paalagt hende, at vaage over Skaberens dyrebareste Skatte, over de, i hvilket hendes fremtidige Storhed og Ophøjelse er centraliseret — Børn. Moderen selv kan ikke gøre alt, som forlanges; hun behøver ogsaa Mandens Hjælp og Bistand, hans gode Raad og vise Vejledning; kun naar de to arbejder i Forening med det samme Maal for Øje, kan gode Resultater opnaas. Derfor ser vi Nødvendigheden af at have en god og pligttro Mand at henvende sig til om Raad og Trøst, en Mand, som sætter Pris paa en Kvindes Opofrelser, og som paa den rette Maade opmuntrer hende i Provølsens mørke Timer. Hvis en Moder ikke forstaar sin Mission i disse Henseender og tillige ikke har Anledning til at lære kende sine Pligter formedelst en forstandig Mands Hjælp, hvad bliver saa Følgerne? Giver Agt paa Børn, som ikke er blevene velsignede med en viis og forstandig Moder, læg Mærke til deres krogede Vandring gennem Livet; de har aldrig lært at følge givne eller bestemte Regler; derfor havner mange saadanne selv i deres yngre Aar inden Fængslets Mure, fordi de har betraadt Forbryderbaner. Det er ikke interessant at omtale deres daarlige Handlinger og Følgen af en daarlig Opdragelse. Det er mere behageligt og lærerigt at iagttage Følgerne af at adlyde gode Raadgiveres Forskrifter. Selvfornægtelse er et af de aller-nødvendigste Principer for en Moder at lære; unge Kvinder bør lære at forsage deres egne Tilbøjeligheder og opofre deres Fordringer, medens de endnu er enlige og ugifte; derigennem vil de berede sig til at imødegaa en af Livets vigtigste Perioder med mere Lethed, end hvis de blot uddannede sig i de modsatte Egenskaber. Mangen en ædelmodig og rettænkende ung Kvinde er udartet til en skodesløs og ufornuftig Moder, ved at hun har været uviis i sit Valg med Hensyn til en Mand. Dette er en meget vigtig Sag; en ung Kvinde bør søge Visdom, hvor hun kan erholde den — hos Gud, gennem oprigtig Bøn desangaaende. Hvis hun blot lader sig lede af sine opflammede Følelsers Tilskyndelser, kan hun let forvildes og blive fængslet af det, som kun tilfredsstiller Øjet. Sjælens uplettede Skønhed er mere værd end det, Øjet ser. De ædleste Hjerter banker som oftest i Brystet hos een, som er iført en Arbejders tarvelige Klædning. Ingen Mand i Verden er saa meget værd som een, der har annammet Guds Søns Evangelium og har modtaget en Del af Præstedømmets

Fuldmagt, og som søger at ære sit Kald og opfylde sine Pligter som en Guds Tjener. Forenet med en saadan Mand kan en god og ædel Kvinde formedelst Evangeliets sande Principer opnaa den Ophøjelse, som Gud har bestemt for hende. De kan i Forening under Evangeliets Indflydelse opfostre deres Børn til nyttige Medlemmer af Samfundet, til Hæder for sig selv og til Ære for Gud.

En Kvindes Mission er stor, men dog ikke større, end at den ved Guds Hjælp kan udføres. Foruden Guds Aands Vejledning kan en Moder let være tilbøjelig til at lære sine Børn saadanne Ting, som ikke vil tjene dem til Gode; vi ser Beviser herfor, hvorsomhelst vi henvender os; men formedelst Sandhedens Aand, som er bleven de Sidste Dages Hellige tildelt, kan deres Børn blive oplærte i Overensstemmelse med Guds Ønske, og deres Fremtid er, hvis de efterfølger saadanne Lærdomme, betryggende. Mødre, bed derfor Gud om Kraft til at fortsætte eders vigtige Mission, til eders Børns Velsignelse og evige Fremgang, til Guds Navn Ære og Pris og eders egen Glæde, samt til Generationens Forædling og Forbedring.

»Jeg véd, at til min Moder skylder jeg det meste for min Livsforberedelse. Jeg betragter mig særdeles velsignet ved at have haft en saadan Moder. Mindet, som jeg har bevaret af hende, Fortroligheden, vore Konversationer, vore fælles Bestræbelser og Fremtidsplaner, er dyrebare for mig og kan ikke nedskrives paa Papir. Gud være takket for hende.« — (John A. Widtsoe.)

* * *

»En sand Moders Kærlighed er mere lig Guds Kærlighed end nogen anden Slags Kærlighed.« — (Joseph Smith.)

* * *

Mor, hun smiler over Støvet,
 hun har Jordens Kummer prøvet,
 her hun gik i megen Trængsel,
 brudt hun har nu dette Fængsel.
 Nu hun venter os med Længsel,
 lad os derfor leve saa,
 at vi hende møde maa.

TIL MOR!

Jeg sidder og ser paa dit Billede, Mor,
og ser i dit dejlige Ansigt ind.
Jeg undres, mon findes paa denne Jord
en Kvinde saa ædel i Sjæl og Sind.

Jeg sidder og ser dig i Øjnene ind
og fryder mig over dit kærlige Smil.
Naar jeg sad i Mismod med Taarer paa Kind,
det Smil varmed Sjælen som hellig Ild.

Min Barndoms Fe var du, lille Mor,
og Livet det blev et Eventyrrige.
Men Alvoret kom, og jeg blev stor,
for dig jeg dog altid er din lille Pige.

Du hjalp mig at glemme, hvad tungt var og trist,
du viste mig Glæden, den rene, den sande.
Jeg sidder i Dag og jeg synes forvist,
jeg Glorieglansen kan se om din Pande.

Da engang i Lysenes Bolig jeg var,
og Kaldet kom til mig at gaa hid paa Jord,
jeg hviskede en Bon til min himmelske Far:
»Jeg ængstes, o skænk mig en Engel til Mor.«

Da smilte Alfaderen i Kærlighed huld:
»Mit Barn, vær ej bange, din Bon jeg vil høre.
Den Gave, jeg giver, er mer værd end Guld,
en Moder, som Livsvejen lys dig skal gøre.«

Og Fad'ren saa kærlig sit Lofte har holdt,
den Moder, jeg fik, var den bedste i Verden.
Mit Liv vilde blevet saa mørkt og saa goldt,
om ikke du havde lyst op min Færden.

I Dag er det Moders Dag, og jeg sidder her.
Jeg kan dig ej favne, som Hjertet mig byder.
Men i Tanken jeg sidder dig ganske nær,
og af hele min Sjæl mit Hjertets Bud lyder:

Gud signe dig, dejlige lille Moder.
Gud skænke dig Glæde, Lykke og Fred.
Jeg véd, at i Himlen vor Fader stor,
i Velbehag smiler saa blidt til dig ned.

Skrevet af *Eva Mabel Gregersen*.

DEN DANSKE MISSION.

FORAARSKONFERENCEN I ESBJERG.

Distrikternes Foraarskonference i den danske Mission i 1935 tog sin Begyndelse i Esbjerg, idet der — som Indledning til Konferencen — blev afholdt Koncert Fredag den 5. April af Esbjerg Sangkor under Ledelse af Distriktspræsident Richard D. Johnson og med Ketty Christensen som Organist og Fru K. Petersen som medvirkende. Koncerten var helt igennem vellykket, hvilket bedst bevises af en Vens Udtalelse, idet der af denne Ven, som i en Aarrække har fulgt Korets Arbejde, blev sagt, at Koret og Koncerten i det hele taget aldrig havde været saa god for. Præsident Petersen benyttede nogle faa Minutter til nogle Bemærkninger. Koncerten havde samlet 69 Tilhørere.

Lørdag den 9. April var overladt til Ungdomsforeningen at afholde Ungdomsforeningskonference, og et Program bestaaende af Debat (»Nodløgn kan forsvares«), Sketch, Historie og Tale m. m. blev udført. Dette overværedes af 44.

Søndag den 7. April afholdtes der 4 Moder. Det første var et Præstedomsmoder Kl. 9. Følgende Brødre talte: Gunnar Christensen »Hvorledes kan jeg være loyal overfor mit Præstedomme?«, Chr. Christiansen »Hvad er en Lærers Pligt?« og Ejnar Nielsen »Hvorledes bliver jeg en Leder?«. Derefter talte Ældste William Ørum Pedersen og Præsident Alma L. Petersen om Præstedømmets Ansvar og Pligter og de dermed følgende Velsignelser. Tilstede 15 Brødre.

Søndagsskolen og Primaryorganisationen afholdt Konference Kl. 10, og et udmærket Program blev udført af saavel Born som Voksne, og derefter talte følgende Besøgende: Missionspræsidentinde Elisa Petersen, Ældste Jes P. Jessen, Sønderborg, Ældste William Ørum Pedersen og Missionspræsident Alma L. Petersen, som alle udtrykte deres Glæde over at være nærværende og over det udmærkede Program, som var blevet udført, og de talte ogsaa nogle opmuntrende Ord til de Tilstedeværende. 45 overværede dette Moder.

Klokken 2 afholdtes Konference for Kvindelig Hjælpeforening og Genealogisk Forening, og et udmærket Program udarbejdet af de to Organisationer blev udført, hvorefter den øvrige Tid blev benyttet til Vidnesbyrdsmoder, hvor de besøgende Brødre og Sostre bar deres Vidnesbyrd. Der var 31 tilstede.

Om Aftenen Kl. 7 afholdtes stort offentligt Moder, og det var glædeligt at se, at dette Moder overværedes af 20 flere end ved Aftenmodet sidste Konference, idet der ialt var 61 til-

stede ved Modet. Præsident Richard D. Johnson talte først over Emnet »Er der et Liv efter Døden?«. Ældste William Ørum Pedersen talte om »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?«. Missionærene Calvin B. Jolley, Boyd Thomas Karren og Thomas Drury talte nogle faa Minutter til de Tilstedeværende. Præsident Alma L. Petersen talte derefter angaaende Evangeliets Storhed og bar tilsidst et kraftigt Vidnesbyrd om dets Sandhed.

Tirsdag den 9. April afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en lille Festlighed efter at det almindelige Ungdomsforeringsmøde var afholdt, og der blev solgt forskellige Ting, deriblandt Forfriskninger, og et udmærket Program blev udført. Tilstede 67.

Alt ialt var denne Konference en stor Sukces, og man kunde tydeligt spore Fremgang i Distriktet fra sidste Konference.

FORAARSKONFERENCEN I AALBORG.

Fredag den 12. April 1935 afholdt Aalborg Grens Sangkor som Indledning til Foraarskonferencen en Koncert. Koret lededes af Henry Løjborg og med Hustru Edith Løjborg som Organist. Som altid var denne Koncert udmærket fra først til sidst, det var kun beklageligt, at kun 89 overværede den.

Lørdag den 13. April afholdt Ungdomsforeningen Konference, og et godt Program blev udført. Særlig vellykket var Debatten »Barnløst eller ikke barnløst Ægteskab«, som udførtes af Asta Wagner, Peter Olsen, Sophie Rasmussen og Elmer Mørck. Efter at Programmet var fuldtfort, talte Ældste Chr. Tidemann Petersen, København, som repræsenterede Ungdomsforeningens Hovedbestyrelse, om den Rolle, som vi Mennesker spiller i dette Livs Skuespil. Ældste William Ørum Pedersen fortalte 10 Aarsager til, at han og alle Medlemmer af Ungdomsforeningen var Medlem af Ungdomsforeningen, ligeledes om LigeGYldigheden, som var herskende blandt vor Tids Ungdom, og han udtalte, at Hovedsagen til dette sikkert fandtes deri, at de Unge ikke læste de Hellige Skrifter tilstrækkeligt. Præsident Petersen gav til Slut nogle faa Bemærkninger. Tilstede 52.

Søndag den 14. April tog den egentlige Konference sin Begyndelse Kl. 9 med et Præstedømsmøde, hvor det udsendte Program blev udført af Brødrene Arthur Nielsen, Alvin Olsen, Chr. Dietz og Elmer Mørck. Missionspræsidenten bad følgende Brødre give nogle faa Bemærkninger: Chr. Nielsen, Brønderslev, Niels Andersen, Hjørring, Chr. Tidemann Petersen, København, og William Ørum Pedersen, og tilsidst opmuntrede Præsidenten Brødrene til at tage fat med fornyet

Iver for at fremme Herrens Værk og forstaa deres Ansvar. 23 tilstede.

Kl. 10 afholdt Søndagsskolen og Primaryorganisationen Konference, og efter en Præsentation af de forskellige Børneklasser talte Søndagsskolens Bestyrelse og derefter talte Ældste Chr. Tidemann Petersen, Missionspræsidentinde Elisa Petersen, William Ørum Pedersen og Præsident Alma L. Petersen opmuntrende til Børnene og de Voksne. 103 overværede dette Møde.

Kl. 2 var der Konference for Kvindelig Hjelpeforening og Genealogisk Forening, og et interessant Program blev udført, som var udarbejdet af disse Organisationer. Ældste Vald. Gerlach læste 3 Breve op for Menigheden, som Missionspræsidenten havde modtaget fra den danske genealogiske Forening i Salt Lake City, Utah, som havde til Hensigt at opmuntre til større Interesse og Deltagelse i det genealogiske Arbejde. Efter at Programmet var fuldført, blev den øvrige Tid overladt til de Besøgende at bære Vidnesbyrd. Tilstede 58.

Om Aftenen Kl. 7 afholdtes stort offentligt Møde. Ældste Niels Andersen, Hjørring, talte om »Er der et Liv efter Døden?«, Ældste Vald. Gerlach talte om Evangeliets Frafald, og William Ørum Pedersen talte om »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?«. Ældste Chr. Tidemann Petersen talte om Frelsensplanen. Flere forskellige musikalske Numre blev udført som Afveksling mellem Talerne. Mødet overværedes af 91.

Mandag den 15. April afholdt den Kvindelige Hjelpeforening en lile Festlighed, hvor forskellige Forfriskninger serveredes. Ialt tilstede 58.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR MAJ.

Før han pintes i hver Lem —
nu i Glans han træder frem.
Før hans Folk ham slog ihjel —
nu som Drot de se ham vil.

KORLEKTIE FOR MAJ.

Senior- og Juniorklassen:

Matt. Evang. 10. Kap. 22. Vers: »Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld; men den, som holder ud indtil Enden, han skal blive frelst.«

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.

Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:

Alma L. Petersen.

Redaktionssekretær og Translatør:

William Ørum Pedersen.

LAD DIN INDFLYDELSE GØRE SIG GÆLDENDE.

I vort daglige Liv og Arbejde kommer vi i Forbindelse med mange forskellige Mennesker, som i større eller mindre Grad har Indflydelse paa os. Denne Gradsforskkel er afhængig af, hvor intim Forbindelsen er. Disse har forskellig Indvirkning paa os. Gode saavel som daarlige Vaner siges at være nogle af de Ting, som faktisk »hænger ved« mer end det indoves, d. v. s. de udvikles ikke saa meget gennem Undervisning som gennem Smitte, de udvikles gennem Indflydelse paa en andens Liv. Denne Paavirkning kommer til os ganske ubevidst, saaledes at det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at afgøre, hvorfra denne Indflydelse kom. Vi kom i Berøring med nogen, som gjorde Indtryk paa os, og derigennem forandredes vi paa forskellig Maade. Hvad vi nu er, er en Følge af forskelliges Indflydelse paa os.

Der er ingen Tvivl om, at vi kan føle os godt eller daarligt paavirket af at læse en Bog eller høre en Tale, men det sker aldrig paa samme Maade eller har samme Resultater som det at komme i Kontakt med en Person personligt. Der udstraaler fra hver enkelt af os en egen Atmosfære, ligesom vi var et udstraalende Centrum; det er, som der efter hvert udtalt Ord eller hver udført Gerning udsendes Bolger og Svingninger til godt eller ondt. I Stedet for at kalde dem Bolger og Svingninger kan vi tænke os dem som Infektion og Smitte.

Om vi lider af en smitsom Sygdom, kan den spredes ud til andre, som saa kan faa Besvær med at bekæmpe den.

Paa samme Maade, om der hos os findes noget godt, som kan spredes ud til andre, vil andre derigennem kende Skonheden og Sandheden deraf. Vi deler med andre, hvad vi har. Det er derfor, at Venskab er saa betydningsfulde Faktorer i vore Liv. En Ven giver os nogle af de Egenskaber og Vaner, som han besidder, og vi giver ham nogle af de Egenskaber, vi besidder.

Dette udvises hver Dag i Familielivet. Et Barn siger og gør nøjagtig, som dets Fader og Moder siger og gør. Deraf har vi Udtrykket: »Hun har det efter sin Moder«. Dette er et slaaende Eksempel, hvorledes en Person har Indflydelse paa en anden. Men dette er en stadig Proces, der foregaar, naar man deler hverandres Erfaringer. Dag ud og Dag ind modtager vi Indtryk og Indflydelse fra andre i Hjemmet, paa Gaden, i Skolen eller paa Arbejdet. Tyst, men det er sikkert, at vi alle udspreder vor Indflydelse i Verden.

Hvilken Indflydelse udspreder vi?

En af mine Venner fortalte mig en Erfaring, som jeg vil fortælle her. Hun havde altid været et trofast Medlem af Kirken. Paa Grund af visse Forandringer i hendes Liv flyttede hun til et Sted, hvor hun var det eneste Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Paa den Egn, hvor hun bosatte sig, var der megen Disharmoni og Splid; der fandtes ingen Venlighed eller Næstekærlighed. Denne Søster tog imidlertid ikke Parti i denne Splid; hun forsøgte altid at berolige de oprørte Gemytter ved at sige et venligt Ord som Svar paa en skarp Udtalelse. Til sidst lykkedes det hende i sine Bestræbelser at bringe Harmoni og Fred paa Egnen. Ikke alene dette var Resultatet, men hendes Naboer blev interesserede i hendes religiøse Ideer og Synspukter. Hun havde aldrig omtalt til dem, hvilken Kirke hun tilhørte, men hun lærte dem Evangeliet at kende, saaledes som hun kendte det. Til sidst ønskede nogle af dem at blive Medlemmer af hendes Kirke. De sagde: »Vi ønsker at slutte os til den Kirke, som du tilhører, ligegyldigt hvilken Kirke det maatte være.« Da fortalte hun dem, hvilken Kirke hun tilhørte. Ni af hendes Naboer begærede at blive døbt endog uden nogensinde for at have overværet et af vore Møder.

Hvilken Indflydelse gjorde hun gældende? Medlemmerne af den kvindelige Hjælpeforening har Lejlighed til i deres Privatliv i Samfundet og indenfor Grenen at udsprede god Indflydelse.

Lad os huske, at hver enkelt af os spreder stadig god eller daarlig Indflydelse ud blandt vore Medmennesker. Hvilken Slags skal det være? Vi sender den længere ud, end vi aner, Tro eller Frygt, Mod eller Genertid, Renhed i Hjertet eller det modsatte, Mormonismens høje Idealer eller Verdens lave Motiver, som ligger skjult indeni os. Lad os altid huske paa den indre Kraft, vi besidder, og lad os bede Herren, som har givet os denne Kraft at hjælpe os, saaledes at den maa kunne vejlede os og gøre os i Stand til at bruge den paa en Maade, som forherliger hans Navn.

Emily T. Merrill.

(Fortsat fra Side 203.)

Børn over 10 Aar:

Luk. Evang. 2. Kap. 49. Vers: »Og Jesus sagde til dem: Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders Gerning.«

Børn under 10 Aar:

2. Mos. 20. Kap. 12. Vers: »Ær din Fader og din Moder, paa det dine Dage kunne forlænges i Landet, som Herren din Gud giver dig.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Mesterens Lydighed til Guds Plan.
2. Mesterens Kærlighed til Mødrene og Børnene.
3. Mødrenes Betydning for Kirken og Samfundet.

Børn over 10 Aar:

1. Engelen Gabriels Besøg til Sakarias og Jomfru Marie.
2. Hyrderne og Vismændene ofrer kostbare Gaver til Jesu-barnet.
3. Hvad har Moder gjort for mig, og hvad kan jeg gøre for hende?

Børn under 10 Aar:

1. Isaks Bryllup.
2. Jakob alene med Gud.
3. Hvorfor skal jeg ære min Fader og Moder?

TIL KLASSELÆRERNE.

Den 5. Maj benytttes den Lektie, som ikke blev benyttet paa Foraarskonferencen, og den 12. Maj udfores specielt Program i Anledning af Moders Dag.

HERRENS VELSIGNELSE TIL BØRNENE.

Jesu Siraks Visdom 3: 1—20.

Kære Børn! hører mig, eders Fader, og gør saaledes, at I kunne blive frelste. Thi Herren har villet, at en Fader skal æres af sine Børn, og stadfæstet, hvad der skyldes en Moder af hendes Sonner. Hvo som ærer sin Fader, skal sone Synder, og hvo som hædrer sin Moder, er som den, der samler Lig-gendefæ. Hvo som ærer sin Fader, skal glædes af sine Børn,

og paa hans Bons Dag skal han bonhores. Hvo som hædrer sin Fader, skal leve længe, og hvo som adlyder Herren, skal vederkvæge sin Moder. Hvo som frygter Herren, skal ære sin Fader og tjene sine Forældre som Herskere. Ær din Fader i Gerning og Ord, at Velsignelse fra ham maa komme over dig. Thi Faderens Velsignelse befæster Børnenes Huse, men Moderens Forbandelse opriver Grundvoldene. Søg ikke Ære ved din Faders Vanære, thi din Faders Vanære er ikke Ære for dig. Thi et Menneskes Ros kommer fra hans Faders Ære, og en Moder i Vanrygte gør Børnene Skam. Kære Barn! hjælp din Fader i hans Alderdom og bedrov ham ej, medens han lever. Og om han mister sin Forstand, saa vær overbærende, og vær ham ikke, fordi du staar i din Kraft. Thi Barmhjertighed imod en Fader skal ikke glemmes, og det skal blive dig en Oprensning for dine Synder. Og Herren skal ihukomme dig paa din Trængsels Dag; som mildt Vejr virker paa Is, saa skulle dine Synder svinde hen. Som en Gudsbespotter er den, som forlader sin Fader, og forbandet af Herren er den, som gør sin Moder vred.

Kære Barn! udfør dine Gerninger med Sagtmodighed, saa skal du elskes af et Menneske, som er Gud velbehageligt. Jo større du er, desto mere ydmyg dig selv, saa skal du finde Naade for Herren. Der er mange høje og herlige, men for de sagsmodige aabenbares hemmelige Ting. Thi Herrens Herskermagt er stor, og han æres af de ydmyge.

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR MAJ.

ANSVARSFØLELSE.

Mange af vore Medlemmer har ofte undret sig over, hvorfor vi ikke i vor Tid har lige saa stor Fremgang indenfor Kirken som tidligere, men Forklaringen for dette ligger tydeligt deri, at der blandt vor Tids Hellige er Mangel paa Ansvarsfølelse. Dette lyder maaske ikke saa behageligt, men tænk over det en Gang og ved nærmere Eftertanke vil Resultatet blive det samme: *Der er Mangel paa Ansvarsfølelse*

Mangt et Menneske har haaret Vidnesbyrd om denne Kirkes Guddommelighed, men alligevel ikke sluttet sig til Kirken, da han véd, at dermed følger et Ansvar, og paa Grund af Forstaaelsen af dette store Ansvar, har han frygtet det og besluttet ikke at paatage sig dette Ansvar.

Ligeegyldigt hvilket Medlem, ligeegyldigt hvilken Alder, alle

har et Ansvar, som de bør føle og bestræbe sig for at fullføre paa bedst mulig Maade. Det lille Barn bliver lært at holde sit Legeme rent, saaledes at det kan blive et godt Medlem i Kirken, og efterhaanden som Tiden gaar, bliver vi paalagt mere og mere Ansvar, og det er da vor Pligt eller rettere vor Anledning at vise, at vi føler vort Ansvar og gør vort Bedste. Om vi er vort Ansvar bevidst, véd vi, at det er nødvendigt at efterleve Evangeliet, hjælpe vore Brødre og Søskende til at vandre samme Vej og derefter gøre vore Venner bekendt med det herlige Budskab, som vi har annammet. Hvor meget er givet, er meget forventet, men paa samme Tid behøver vi ikke at frygte for, at Lønningen bliver i Forhold til vore Bestræbelser. Lad os derfor gøre vort Bedste og vise, at vi er vort Ansvar bevidst, thi da vil andre komme til at føle paa samme Maade.

VÅREN.

Våren, våren, hvor du er skjønn!
 Alt er jo kleddt i grønt.
 Se marken, se træerne og fuglene små
 er kommet tilbake til oss nå.

Du allmakts Herre og skaper stor.
 Hav takk for alt på denne jord.
 All ære tilhører dig, o Gud.
 O, lad oss alle holde hans bud!!

Skrevet av *Liv Hagar Halvorsen*, Bergens gren.

SEKSUALITET OG HARMONI II.

Av *Frithjof Fluge*, Bergen.

III. DE ØKONOMISKE FORHOLDS ROLLE.

En vaaken ungdom har mange spørsmål å løse. Dens streben er å orientere sig i livet for å finne sitt rette forhold til det. Når det gjaldt kjønnsspørsmålet, så var dette orienteringsbehov ennå større enn før, fordi de unge måtte vurdere spørsmålet på en ny måte.

Tidligere gjorde statsmoralen ekteskapet til et i første rekke juridisk og økonomisk anliggende. Det er karakteristisk for det 19. århundrede, at man alene vurderte ekteskapet som nødvendig for slektens forplantning. Noen egen-

verdi fikk det ikke. Hvad den voksende psykohygieniske bevegelse pekte på, var ekteskapets verdi som utviklingskilde for de to menneskesjeler, som skulde forenes, en verdi, der for vesentlig var overlatt til elskere og prostituerte.

Ungdommen innså det falske her og forlangte, at hustru og »kjærleks kamraten«^{*)} skulde forenes i en og samme person. Men det var vanskelig. Ti tidens pinaktighet tillot ikke de unge å inngå et legalt og anerkjent ekteskap. Å fortsette på samme måte som dobbeltmoralens tilhengere i det 19. århundrede gikk heller ikke an. Så fant de unge på det, som kalles: kameratekteskap.

Kameratekteskap er for mange et forferdelig ord. Det synes nemlig å sparke benene bort under alt, hvad moral heter, å peke på et sedelig anarki av farligste art, på etisk oppløsnings-tilstand og kaos.

Men skal man vurdere kameratekteskapet saklig og fordomsfritt, så må man tenke på de elendige økonomiske forhold, det er utsprunget av. Kameratekteskapet er nemlig unge menneskers kriseforanstaltning for å stille naturens krav tilfreds. Det innebærer en sund reaksjon på den meget almindelige tendens å gjøre »livet til intet for vedtektenes skyld«, nemlig å legge økonomiske verdimål på to unge menneskers forening. Kameratekteskapet vil demonstrere anerkjennelsen av kjærligheten, sjelenes hele og sympatiske forening i en form for samliv, tidsmiljøet har fremtvunget. Det vil ta konsekvensen av Kristi ord: Hvad Gud har sammenfoiet, har intet menneske og ingen menneskelige vedtekter lov til å adskille. En ganske annen sak er, at den form, som kameratekteskapet har fått, på alle punkter er forkastelig. Hvad de unge trakter efter, kan like godt opnåes i et legalt ekteskap under gode økonomiske og sociale forhold.

Man skal være meget forsiktig med å fordømme den ungdom, som lever i fritt forhold til det annet kjønn. Man skal meget heller rope et ve over de samfundsforhold, som tvinger unge mennesker til å begå det drastiske skritt.

Jeg har tatt dette spørsmål så alvorlig og søkt det belyst så fordomsfritt som mulig, nettop fordi det er en av vår tids mest aktuelle vanskeligheter.

Mot kameratekteskapet kan det imidlertid rent prinsipielt rettes flere alvorlige innvendinger. De, jeg anfører, er bygget på selvsyn og bekjentskap med unge mennesker, som lever på denne måte. Felles for de fleste er den usikkerhet og fryktinnstilling, som alltid vil prege en »løs«^{*)} form for samliv.

*) Les: Ebba Theorin Kolare: Kvinnan och det lyckliga livet. Bonniers Förlag, Sverige.

Dypt inne brenner skammen over det, som hender, mest fordi den herskende moral belegger forhold som disse med en kraftig skam- og skyldfølelse. De unge er med andre ord ikke modige og voksne nok til å ta den hele konsekvens av sin leve-måte. Dette skaper en psykisk angstholdning, som hindrer en full og tilfredsstillende hengivelse og seksuell funksjon. Fol-gen er, at de unges illusjoner om kjønnsforeningens opplevelse brister på en for livet ytterst betenkelig måte. I tusenvis kaster slike unge mennesker, som ikke er blitt »mettet« i det halve forhold, sig ut i en hvirvlende malstrom, farer util-fredsstillet fra den ene til den annen som sommerfugler, volder lidelse både for sig selv og andre og forsmekter i tom livslede.

Der blir intet ekte kjærlighetsforhold mellom de unge på denne måte. Forholdet er rent legemlig uten den hovedsake-lige og nødvendige psykiske komponent. Den kan alene ut-loses, når de unge får anledning til å leve sammen i sorger og gleder, når samlivet blir en sympatiens og derved også en *fornyelsens* evige kilde. Det er denne omstendighet, at full lykke bare er resultat av lengere bekjentskap, som er det beste argument mot all prostitusjon og lettere forbindelser. Til alle disse innvendinger kommer ennu ett, og kanskje det vesentligste: Under de nuværende forhold gir et kamerat-ekteskap intet sunt grunnlag for de kommende generasjo-ner. Barna i slike forbannelser blir uten videre stemplet som mindreverdige og uekte. De kues og spottes, belastes med mindreverdige følelser, som hemmer hele deres fremtidige liv. Hele samfundets vrede er optendt imot de ulykkelige, som fra livets side er like ekte, rene og uskyldige som alle andre barn.

IV. ER DRIFTSLIVET SYNDIG?

En av mine universitetslærere i psykologi uttalte engang: »All tale mot og frykt for en psykologisk oppklaring av det sjelelige driftsliv skriver sig fra en uvidenhet om de sjele-lige mekanismer, som igjen beror på angst for å møte sann-heten om sig selv.«

Det er en slik uvidenhet, som slår en i møte som et koldt og uhyggelig gufs, når man møter den vanlige morals hårde dom over, at menneskene er utrustet med formerelses-instinkt. Ti kjønnsdriften er en av de drifter, som står i slektopholdelsens tjeneste. Det kan da, fra livets side be-traktet, ikke være noe galt i å eie den drift, som alle men-nesker skylder sin eksistens. Nu går de fleste etikere med på å innrømme seksualdriften en viss betydning, når den står i slektutviklingens tjeneste. Men de steiler temmelig kraf-

tig, om man søker å påpeke, at seksualdriften er en av de mest livstjenlige impulser, som menneskelivet har for sin utvikling. Ikke bare livstjenlig rent slektmessig, men især ved sin store betydning for menneskelig sundhet, arbeidskraft, velvære og lykke.

Alle har sikkert møtt den sure, kritiske og lite mobile ungkar, og den pirkete, pedantiske og som regel sykelige gamle jomfru. Ungkarstypen og gammeljomfrutypen i motsetning til de livsfriske gifte menn og kvinner taler sitt tydelige sprog om ekteskapets betydning for de legemlige og sjelelige funksjoners velbefinnende.

I de senere år er der, som ovenfor antydnet, fremtrådt en videnskap, som nettop tar sikte på å opklare den betydning, et normalt seksualliv har for personlighetens utvikling. Videnskapen blev grunnlagt av før nevnte Sigmund Freud og kalles psykoanalyse. Jeg skal ikke fylle spaltene med lengere utredninger om det høist betydningsfulle og interessante område, som derved er lagt under den menneskelige erkjennelse. Men jeg vil ganske kort berøre det hovedsyn, som denne forskningsgren er kommet til.

Man har konstatert, at sjelelige forstyrrelser som nervøsitet, angstfølelser av forskjellig art, forsnakkelser og feilhandlinger, tvangsforestillinger og tvangshandlinger alt sammen er *opdragelsesfeil*. Et nervøst menneske er med andre ord et produkt av sine omgivelser.*) Nu er det jo slik med all oppdragelse, at oppdragerne mener, at deres oppdragelsesmetoder alle er utmerket. Blir de bare fulgt, vil man opnå de gunstigste resultater. Oppdragerne har altså ikke vært på det rene med arten av det menneskemateriale, de skulde søke å utforme, noe som ennå våre dagers barbariske oppdragelsesmetoder tilfulle viser. Dette henger nøie sammen med moralens nedvurdering av driftslivet. En nedvurdering som berodde på innsyn og forståelse.

Et særpræg ved disse oppdragelsesfeil er nemlig det, at de allesammen kan ledes tilbake til *hemmet seksualitet* i barneårene. På tusen forskjellige og farlige måter stiller de voksne opp hindringer bl. annet for barnets kikke- og spørrelyst. Såsnart et barn tangerer det farlige seksuelle område, tier foreldrene bom stille med å besvare barnas spørsmål, eller kommer med noen fordummende storkehistorier og annet nonsens. Men foreldrene ligger jo under for den stadige religiøse forkynnelse om, hvor syndig det seksuelle er, så de kan ikke klandres for å ville skjule det forferdelige for barna.

Et moment i samme retning er de voksnes opfatning av

*) All tale om *arv* er uttrykk for en foreldet opfatning.

den barnlige form for seksualitet som for eks. masturhasjonen og onanien. De fleste foreldre betrakter det å onanere som noe farlig og mindreverdig. Det er ingen av delene. Onanifasen er et utviklingstrinn, som alle levende mennesker må gjennomgå. Jo hurtigere og smertefriere dess bedre. Onanien har heller ingen skadelig virkning på mennesket. Dog må man være opmerksom på, at et barn psykologisk kan opmagasinere en veldig skyldfølelse, hvis moren i missforstått oppdragelsesiver søker å hindre barnets trang til onani. Skyldfølelsen kan i sin tur lede til mindreverdighetsfølelser med følgende nervositet og motløshet. Men fysiologisk sett betyr onanien intet.

Og likevel betyr den en hel del. Og dens betydning for barnet ligger på høide med den betydning, en normal seksuell funksjon har for den voksne. Mange vil kanskje steile over denne beviselige sannhet. Men det er påvist, at onanilyst og arbeidslyst er like nøiagtig forbundet som seksuallyst og arbeidslyst. Vi er her inne på den psykologiske videnskaps store dybder, som byr på et overmåte interessant erkjennelsesmateriale. Får barnet nemlig full anledning til å utleve sine forskjellige drifter og tilboieligheter på det seksuelle område, uten å bli hemmet av uforståtte tabuforestillinger, vil dets sjeleliv oftest ikke bli fiksert til nervose angstforestillinger kallt neuroser.*)

Men man kan aldri opdra et barn til et normalt seksualliv ved å peke på, hvad det *ikke* skal gjøre. Man skal la det få gjøre hvad vil i overensstemmelse med formlen: Brent barn skyr ilden. Det må med andre ord få erfaringer om, hvorledes det skal handle. På de områder, hvor det kan være forbundet med stor fare å la barnet få slike erfaringer, må man aldri avspise barnet med utilstrekkelige forklaringer, men søke å bringe det erfaringer gjennom en omtale av det farlige objekt på en måte, som barnet forstår. Det, som det altså fremforalt kommer an på, er å bringe barnet i ett forstått forhold til alle sine opplevelser.

(Fortsættes.)

BØKER OG BEKKER.

Av Noah Banks.

Hvilken stor lekse vi kunde lære av en liten bekk ved veikanten — hvordan dens krystall-klare vann aldri ophorer å

*) Les: Dr. Næsgaard: Psykoanalyse, Kjøbenhavn.

» Dr. Irgens-Strømme: Sjeledypets sprog, Oslo.

renne — aldri taper retningen og skaffer markene og havene vann, uten hvilket jorden vilde berøves den fuktighet, som kreves for å frembringe det nødvendige behov for alle menneskelige veseners ophold.

Og så skulde man følge bekkens moral ved å utdele det gode, som er i oss, til vore medmennesker, i å hjelpe andre og tilsidesette den egoisme, som er så utbredt iblandt oss.

Bekken løper regelmessig med sitt rennende vann uten en elektrisk motors kraft, da naturen er dens kraft, den tar sin egen kurs, for å danne noget som almindelige mennesker ikke kan efterligne — det er en gave fra Gud, som vi skulde påskjønne.

GUDS NÆRVÆRELSE.

En mann går omkring i sin forretning og tror, at Gud er en million mil borte. Han kan ikke forene begrepet Gud med dagliglivets larm, fart og forvirring. En dag, når livets byrde er for tung å bære alene, låser han døren til sitt kontor og bøier sitt hode over pulten. Fra stillheten der kommer snart en overveldende følelse av Guds nærhet til hans hjerte.

Gud er i hans kontor, og han visste det ikke.

Dette kontor er intet annet enn Guds hus og himlens port. Og straks blir hans byrde lett på grunn av bevisstheten om, at Gud er i hans kontor. Hvad du trenger og jeg trenger mere enn noget annet i verden, er å være Gud bevisst å fatte, at han ikke bare er alle steder i almindelighet, men at han spesielt er her. Ikke bare at han er i sitt hellige tempel, men at hans hellige tempel er inneni oss.

»Hvis jeg går bort,« sa Kristus (Jesus), »vil jeg sende eder trøsteren.«

Gjennem bonn kommer vi i berøring med ham.

MIN MODER.

Du ledte mine første Skritt,
 du styred min Fjed,
 du værned mig saa ømt og blidt,
 hos dig fik Sindet Fred.

Du folded mine Hænder smaa
 og bad med mig en Bon —
 du bad tit om i mig at faa
 en god og kærlig Søn.

Du lærte mig at være sand
og ærlig i min Færd,
at kun med trofast Sind man kan
en Gang bli' noget værd.

Du følger mig endnu paa Jord,
om end jeg ser dig ej,
derfor en Tak til dig, min Mor,
som ledte mig paa Vej.

JESU KÆRLIGHED.

Mel.: »Oh it is wonderful«.

O, se hvilken Kærlighed Jesus har vist mig,
at han for min Frelse og Salighed hengav sig,
at lide og dø for en Synder saa arm som jeg,
at bringe mig hjem til sin Bolig i Himmerig.

Kor:

O hvilken Kærlighed, at han til Jord
kom ned og for mig Døden led;
o hvilken Kærlighed, himmelsk Kærlighed.

Ja ofte jeg tænker paa Vunderne i hans Kod,
de Smerter, han udstod, at frelse mig for at dø.
O hvor jeg vil stræbe herefter at være god,
indtil i hans Nærhed jeg knæler for Tronens Fod.

Lovsynger hans hellige Navn, og forkynd hans Pris,
blandt Slægter paa Jorden, blandt Folket i Tusindvis.
»Kom, lad eder frelse ved Lydighed til mit Bud«,
saa Budskabet lyder, han sender i Verden ud.

Og hans Evangeliums Befalinger lyder saa:
»Med Tro og Omvendelse du maa i Daaben gaa;
der faar du ved Pagten Forladelse for din Synd —
med Helligaandsgaven et bedre Liv begynd.«

Og om du fortsætter at virke i hans Vingaard,
ved Enden paa Tiden du frem til din Frelser gaar,
da skal hos hans Fader for evigt du fæste Bo,
saa blive lig ham — det er Maalet for dem, som tror.

TAK.

At takke ude, at takke hjemme,
at takke, det maa jeg aldrig glemme,
er jeg lille, er jeg stor,
saa maa jeg takke — det siger *Mor*.

TIL M-MÆND OG GLEANESPIGER I DANMARK OG NORGE

med Hilsen fra en M-Mand i København.

Kære Brodre og Sostre, jeg undrer mig over, om vi er vort Ansvar fuldt bevidst som Støttepiller i de forskellige Organisationer inden for vore Grene. Der ventes meget af os, særlig at vi viser og over Tro paa vor himmelske Fader. Lad mig fortælle jer en Historie om en ung Kvinde, som afgjort viste og ovede Tro paa Gud.

Hun spørger: Har I unge Kvinder og Mænd Tro paa Gud? Har I ikke lært om en ophøjet Kraft, der kan lede vort Liv, hvis vi giver den Tilladelse? Véd I, at der er en Grund for alt, hvad der sker? Lad os se tilbage paa vort Liv, lad os analysere vore Vanskeligheder. Har ikke hver Sorg og Betyrning ledet os frem mod noget større og skønnere? Jeg har lært, at alt tjener dem tilgode, som elsker Gud.

Jeg blev engang skuffet i Kærlighed og troede at have mistet den eneste Mand, jeg kunde elske. Men jeg holdt alligevel fast ved den Tanke, at Gud vidste, hvad der var bedst for mig. Alt, hvad Gud forlanger af sine Born, er Tro, og han vil til Gengæld mage alt til det bedste for os. Inden 6 Maaneder var jeg lykkelig gift med den bedste Mand i Verden. Vi arbejder begge som Skuespillere, noget af det mest usikre Arbejde, man kan have. Vi har været saa fattige, at vi daarlig har kunnet spise os mæt. Ved en saadan Lejlighed sagde jeg til min Mand: »Denne Prove bliver givet os, for at vi næste Gang, vi har rigeligt, kan paaskønne Guds Gaver i højere Grad, end vi hidtil har gjort.« Engang var vi nær ved at faa et større Engagement, det glippede imidlertid, og jeg trøstede mig med, at Fremtiden havde noget bedre for os. Den havde det ogsaa, og jeg fik bekræftet min Tro.

Sidste Foraar mistede vi et godt Engagement og maatte tage ud i Provinsen. Men det viste sig, at efter kun 3 Ugers Forløb var det store Engagement færdig, hvorimod vi beholdt vort Arbejde hele Sommeren og fik vor Løn regelmæssig. Nu om

nogle faa Uger er vi atter uden Arbejde, og jeg véd ikke, hvad vi da skal, men jeg véd, at vi vil være lykkelige, hvad vi end faar at bestille. Vi stoler paa, at naar vi gor vort bedste, vil Gud gore Resten. Jeg er ogsaa sikker paa, at med Guds Hjælp vil vi komme frem i første Række inden for vort Fag.

Unge Mænd og unge Kvinder, Tro er for mig det Middel, hvormed jeg kan overvinde alle Vanskeligheder. Prøv det, og I skal se, det er rigtigt. Analyser eders Erfaringer, og I vil se, at alt har vendt sig til det bedste for eder. Altsaa, hvorfor tvivle paa Fremtiden? Tvivl ikke, og tro fremfor alt paa Gud.

M-Mænd og Gleanerpiger, vi lever i en Tid, hvor store Begivenheder finder Sted. Mange Ideer og Systemer forandres. Men den Idé og det System, vi staa for, forandres ikke. Jesu Kristi Evangelium, som er gengivet til Jorden i Dag og er en Guds Kraft til Frelse for alle de, som tror. Maa vi vise vor Tro i vore Gerninger og som de første efterleve vort Valgsprog for i Aar. Dette: Ved mine Handlinger vil jeg bevise min Loyalitet mod Kirken.

Enok Andersen.

Hvad du er — vær fuldt og helt og ikke stykkevis fordelt.
(*Henrik Ibsen.*)

En sand Moders Kærlighed er mere lig Guds Kærlighed end nogen anden Slags Kærlighed. — *Joseph Smith.*

INDHOLD:

En Hyldest til Mødrene . . .	194	Kredslærernes Lektie for	
Til Moder paa Moders Dag	195	Maj	207
En Moders Mission	196	Våren	208
Til Mor	200	Seksualitet og Harmoni II.	208
Den danske Mission	201	Bøger og Bekker	212
Redaktionelt	204	Min Moder	213
Søndagsskolen	203	Jesu Kærlighed	214
Herrens Velsignelse til Børnene	206	Til M-Mænd og Gleanespiger i Danmark og Norge	215
		Tak	215

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN,
Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN,
Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S.